

uhyre Tillæg til Dækning af Erhvervelses- og Administrationsomkostninger, at Resultatet for den forsikrede bliver langt ringere, end det vilde blive, hvis man regnede med den Rentefod, som Staten betaler for sit sidste Statslaan, med den virkelige Gennemsnitsdødelighed og med rimelige Administrationsomkostninger. Det forekommer Mindretallet, at der under disse Omstændigheder er Betingelser til Stede for, at Staten ved sin Medvirkning, eventuelt under Benyttelse af Post- og Toldvæsenet i Forbindelse med et mere energisk eller forretningsmæssigt anlagt Oplysningsarbejde end det, der nu anvendes af Statsanstalten for Livsforsikring, maa kunne hidføre en Livsforsikringsform, der byder Forsikringstageren de Fordele, paa hvilke han i Virkeligheden bør have Krav. Mindretallet tror, at man ad den Vej vil kunne opmuntre Forsikringstanken eller Sparelysten og dermed fremme den Kapitaldannelse, der efter Mindretallets Mening er i højeste Grad ønskelig her i Landet.

Et tredje Mindretal (Ivar Berendsen og Keiser-Nielsen) kan ikke tiltræde foranstaaende Betænkning. Det af Ministeren forelagte Forslag med de i sammes § 19 indeholdte Sætsler var efter vor Mening fuldstændig betryggende for de forsikrede og betyder i Virkeligheden en Formindskelse af Aktivet i de uafskrevne Erhvervelsesomkostninger og ikke, som Udvalgsflertallet siger, en formentlig Forøgelse. Derved bliver hele Grundlaget for Udvalgsflertallets Udtalelser misvisende og de derpaa byggede Slutninger vildledende.

Naar man ikke vil gaa saa radikalt til Værks som til at fiksere Omkostningsprocenten for Erhvervelse af nye Forsikringer til f. Eks. 2 pCt. ved alle Selskaber, er det formentlig det næstbedste, som sket er i Ministerens Forslag, at fiksere de yngre Selskabers Erhvervelsesomkostninger. — De gamle Selskaber har jo nemlig vedblivende Tilladelse til at betale disse af Overskuddet fra de ældre Forsikringer med en Omkostnings-

procent efter deres eget Forgødtbefindende.

De hidtilværende Erhvervelsesomkostninger udgjorde efter den nugældende Lovs Bestemmelser et Aktiv, som efterhaanden blev fiktiivt, derved at Erhvervelsesomkostningerne blev bestaaende som Aktiv undertiden Aaringer efter, at Forsikringerne var ophørte, hvorimod det af det forelagte Lovforslag opstillede Aktiv i enhver Henseende yder fuldgod Sikkerhed for dets Paalydende, eftersom Omkostningerne straks afskrives helt, naar Afgang finder Sted. Allerede Landstingets Indskrænkning af Procenten af Nettopræmierne forekom os upaakrævet. Naar vi imidlertid er gaaet med til en yderligere Nedsættelse af de i det forelagte Forslag fastsatte Sætsler for det omtalte Aktiv (se Ændringsforslag Nr. 8), saa er dette sket af Hensyn til det store Arbejde, som af Ministeriet og dets Tilsynsraad, af begge Rigsdagens Ting og af de diverse Forsikringsselskaber er udført for at bringe Lovens Revision til Ende i denne Samling, og fordi der er foreslaaet en Overgangstid.

Med Hensyn til Udvalgsflertallets Bemærkninger i Anledning af nogle fra Ministeriet indhentede Oplysninger om Forholdene ved de forskellige Selskaber med Hensyn til Præmietillægene og deres Benyttelse skal Keiser-Nielsen for sit Vedkommende henpege paa, at disse Oplysninger grunder sig paa Aaret 1911, mens Aaret 1912 formentlig vilde give ganske andre for de yngre Selskaber gunstige Resultater, saa de fornuftmæssigt set ikke kan afgive noget Holdepunkt for, hvorvidt der skal en strengere Bestemmelse eller ej.

Det af Udvalgsflertallet til Ændringsforslag Nr. 8 stillede Underændringsforslag betragter vi som en teknisk Urimelighed og skal eventuelt begrunde dette under Forhandlingen i Salen.

Vi ønsker sluttelig at udtale vor principielle Tilslutning til Socialdemokraternes Ønske om at faa undersøgt Muligheden af og Betingelserne for Statens Overtagelse af Livsforsikringsvæsenet.